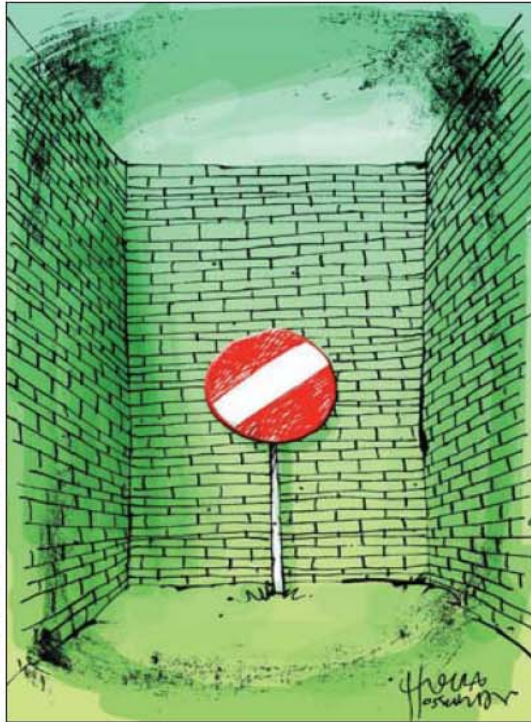

هشدار سازمان بین‌المللی کار به ایران به دلیل عدم تبعیت از مقاله‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های بین‌المللی

ایست به حضور ایران در ILO

■ کارشناس بر خلاف دولتی‌ها امسال را بدترین سال حضور ایران در ILO می‌دانند و بر این باورند که همچنان ۳ پرونده شکایت از ایران در کمیته آزادی ILO مطرح است

■ طرح بزرگمهر حسین پور اقتصاد ملی

یکی از بزرگ‌ترین تشکلات‌های کارگری خاورمیانه نیز در اولویت حذف قرار گرفته است و از سوی دیگر همزمان با بررسی سه پرونده شکایت از ایران در کمیته آزادی تشکلات سازمان بین‌المللی کار، نمایندگان کارفرمایان ایران در ILO می‌گویند که ایران امسال بهترین حضور خود را در تشکلات سازمان بین‌المللی کار تجربه کرده است!

در این باره عزیز عاملی، نماینده کارفرمایان ایران در سازمان بین‌المللی کار (ILO) با اشاره به حضور خود در کمیته افزایش ظرفیت‌های ILO فعالیت امسال این کمیته را مثبت ارزیابی کرد و به اینستا گفت: در اجلاس امسال طی مذاکراتی که با سوزوکی رئیس ژاپنی گروه آسیا و اقیانوسیه و اشراف تابان عضو پاکستانی هیات مدیره سازمان ILO داشتیم، بحثی مبنی بر راه‌اندازی دفتری وابسته به سازمان بین‌المللی کارفرمایان (IOE) در ایران شد که آنها می‌گفتند انجام این چنین کاری با حمایت کارفرمایان ایران امکان‌پذیر است و

همه چیز بستگی به رابطه ایران با سازمان IOE دارد.

نماینده کارفرمایان ایران در اجلاس امسال ILO در ادامه در مورد حرف‌هایی مبنی بر اینکه امسال ایران به عنوان نقض‌کننده مقاله‌نامه ۱۱۱ معرفی شده، تصریح کرد: امسال بهترین سال حضور ایران در ILO بود و این گونه نبوده است.

جالب اینجاست که نمایندگان جدید یا دولتی موجود در تشکلات «دولتی شده» کارگری و کارفرمایی نیز پذیرفته‌اند که برخی از تحرکات اقتصادی نیازمند بهبود روابط با نهادهای بین‌المللی است و این نکته را نیز می‌دانند که ایران در سال جاری یک بار دیگر با عنوان نقض‌کننده برخی از

گروه اقتصاد: می‌گویند کارگران و حتی کارفرمایان در توسعه نوین اصلی‌ترین بارپوش اقتصادی را به دوش می‌گیرند البته با این پیش‌فرض یا این پیش‌شرط که این نیروهای فعال اقتصادی بتوانند در یک فرآیند مشارکتی با حداکثری از پتانسیل‌های مدنی به کار خود ادامه دهند. بدون تعارف باید گفت که دور شدن اقتدار دولتی یا جزیمت سنتی سرمایه‌داری دولتی از مناسبات مدنی کارگران و کارفرمایان می‌تواند تضمینی بزرگ برای توسعه مندی اقتصاد باشد.

این مسأله را اما، ما نمی‌گوییم، تجربه علم اقتصاد در جهان توسعه یافته به اثبات رسانده است که دولتی‌سازی مناسبات مدنی (مخصوصاً در میان کارگران و کارفرمایان) به نوعی سرعت دادن به مرگ تدریجی اقتصادی است که سیمای بحران وجود آن را رنگ زده است. اگر این تجربه علمی پذیرفته شود آنگاه ساده‌تر می‌توان رفتار مسولان و تصمیم‌گیران اقتصادی را در ۳ سال گذشته مورد ارزیابی قرار داد. یعنی دورانی که دولتی‌سازی تشکلات کارگری و کارفرمایی شاید بیشترین شتاب را طی سال‌های قبل تجربه کرد. البته آمار و ارقام موجود نیز تا حد زیادی این مسأله را تأیید می‌کند. چند وقت پیش بنیاد محافظه‌کار هریتیج در تازه‌ترین گزارش خود نوشت که اندازه دولت در ایران ۸۴/۵ درصد است. حجم هزینه‌های دولت بسیار سنگین است و بیش از ۵۰۰ هزار خانه در اختیار دولت قرار دارند اما درست در نقطه مقابل نمره آزادی نیروی کار در ایران ۴۳/۸ درصد است. قواعد سخت در مورد استخدام وجود دارد و شوراها دولتی با نقطه‌نظرهای ایدئولوژیک در مورد استخدام یا اخراج کارگران تصمیم می‌گیرند. جالب اینجاست که نمره مالکیت نیز در مقابل سهم دولت از اقتصاد در ایران روی ۱۰ ایستاده است.

ارقام فوق به وضوح میزان وزن دولت در مقابل آزادی نیروی کار و تشکلات کارگری و کارفرمایی را نشان می‌دهد با این حساب همچنان مثبت ارزیابی کرد و به اینستا گفت: در اجلاس امسال طی مذاکراتی که با سوزوکی رئیس ژاپنی گروه آسیا و اقیانوسیه و اشراف تابان عضو پاکستانی هیات مدیره سازمان ILO داشتیم، بحثی مبنی بر راه‌اندازی دفتری وابسته به سازمان بین‌المللی کارفرمایان (IOE) در ایران شد که آنها می‌گفتند انجام این چنین کاری با حمایت کارفرمایان ایران امکان‌پذیر است و

همه چیز بستگی به رابطه ایران با سازمان IOE دارد. نماینده کارفرمایان ایران در اجلاس امسال ILO در ادامه در مورد حرف‌هایی مبنی بر اینکه امسال ایران به عنوان نقض‌کننده مقاله‌نامه ۱۱۱ معرفی شده، تصریح کرد: امسال بهترین سال حضور ایران در ILO بود و این گونه نبوده است. جالب اینجاست که نمایندگان جدید یا دولتی موجود در تشکلات «دولتی شده» کارگری و کارفرمایی نیز پذیرفته‌اند که برخی از تحرکات اقتصادی نیازمند بهبود روابط با نهادهای بین‌المللی است و این نکته را نیز می‌دانند که ایران در سال جاری یک بار دیگر با عنوان نقض‌کننده برخی از

به عبارتی دیگر می‌توان گفت دولتی‌سازی تشکلات اقتصادی وقتی به‌خطا و تهدیدهای نهادهای بین‌المللی ختم می‌شود پیامدی جز کاهش سرمایه‌گذاری‌های خارجی برای اقتصاد کشور نخواهد داشت، آن هم درست در شرایطی که اقتصاد ایران بیش از هر زمان دیگری نیازمند سرمایه‌های خارجی است.

در حال حاضر اخبار موجود حاکی از آن است که سازمان بین‌المللی کار (ILO) در مسوولان کار در ایران تذکر داده است که در صورت عدم تبعیت از فرامین بین‌المللی در انتخاب نمایندگان کارفرمایی و کارگری و همچنین ادامه دولتی‌سازی تشکلات‌های اقتصادی در سال آینده (۱۳۸۸) از حضور ایران در اجلاس ILO مناعت می‌کند. این خبر را رئیس کانون کارفرمایان نیز تأیید می‌کند.

بدون شک چنین اتفاقی می‌تواند خیری بسیار تلخ برای جریان اقتصادی هر کشوری باشد اما در ایران نه تنها اتفاقی رخ نداده است بلکه دولتی‌ها جریان انهدام تشکلات‌های کارگری را به سبک سابق ادامه می‌دهند تا حدی که در حال حاضر انجمن صنفی کارگری روزنامه‌نگاران ایران به عنوان

همین راستا، امسال در کنفرانس ILO، پرونده ایران در خصوص مقاله‌نامه ۱۱۱ در کمیته استاندارد مطرح بود که نقطه نظرات گروه کارگری و کارفرمایی و همچنین رای (جمع‌بندی) کمیته، جای بسی تأمل دارد.

سلیمیان اضافه کرد: از سوی دیگر موضوع شکایت سازمان بین‌المللی کارفرمایان (IOE) از دولت ایران در مورد اعتبارنامه نمایندگان کارفرمای ایرانی در کنفرانس امسال مطرح شده است.

نماینده سابق کارگران ایران در ILO افزود: سال گذشته در کنفرانس بین‌المللی کار، در خصوص اعتبارنامه نمایندگان کارگری و همچنین کارفرمایی ایران شکایتی در کمیته اعتبارنامه مطرح بود که این کمیته در این راستا توصیه‌های لازم را به دولت ایران داده و خواستار اجرای دقیق مفاد اساسنامه سازمان در خصوص اصل تعیین نماینده کارگر و همچنین کارفرما در کنفرانس ILO شده بود.

وی اذعان کرد: امسال نیز کمیته اعتبارنامه در پی شکایت IOE در خصوص تعیین نمایندگان کارفرمایی ضمن انتقاد از عملکرد دولت، توصیه‌های لازم را برای اجرای مفاد اساسنامه سازمان بین‌المللی کار، جهت نمایندگی تشکلات کارفرمایی در کنفرانس سالیانه ILO، به ایران داد.

سلیمیان تصریح کرد: علاوه بر این موضوع شکایت نکردن تشکلات کارگری کشور از وزارت کار و امور اجتماعی نیز در خصوص تعیین نماینده کارگر برای کنفرانس ILO، خود حدیثی مفصل دارد که در آینده مطرح می‌شود.

نماینده سابق کارگران ایران در ILO در ادامه بیان کرد: کنفرانس بین‌المللی کار امسال در شرایطی برگزار شد که بحث بررسی سه پرونده مختلف ایران در کمیته آزادی تشکلات سازمان بین‌المللی کار مطرح بود که این پرونده‌ها بعضاً مربوط به سال‌های گذشته هستند؛ پرونده‌هایی که بسیاری از آنها مربوط به انحلال تشکلات کارگری، کارفرمایی و ایجاد تشکلات‌های جدید و موازی است. سلیمیان با بیان اینکه سخنرانی‌هایی که نمایندگان اعزامی در کنفرانس انجام داده‌اند، نیاز به نقد و بررسی دارند، گفت: به خصوص صحبت‌های نماینده کارگران ایران در کنفرانس ILO باید مورد نقد و بررسی قرار گیرد و علاوه بر آن، یک‌سری ابهامات حتی در خصوص ترکیب هیات کارگری اعزامی وجود دارد!

وی در این مورد با مطرح کردن این سوال که آیا واقعا نمایندگان کارگران ایران توسط کانون عالی معرفی شده‌اند یا بنا به توصیه‌های مقامات عالی وزارت کار بوده است، اظهار کرد: شمولیت نداشتن اعضای هیات کارگری که از زمان تصدی وزیر کار جدید در دو سال گذشته جزو هیات کارگری بودند، یک سری سوالات را به وجود آورده که متأسفانه هنوز واقعیت‌ها و جریانات پشت پرده در ابهام هستند و به نظر می‌رسد کانون عالی باید اطلاع‌رسانی بیشتری انجام دهد.

رئیس کانون شوراهای اسلامی کار استان یزد تصریح کرد: علاوه بر این کانون عالی باید اعلام کند که نماینده کارگران در سازمان ILO چه شخصی است، زیرا مشاهده شده که چندین نفر در مصاحبه‌های خود مدعی این سمت هستند. رئیس اتحادیه کارگران نساجی کشور در پایان متذکر شد: وزارت کار نیز در راستای اطلاع‌رسانی، گزارش‌های بخش‌های مختلف سازمان بین‌المللی کار را باید ترجمه و در سایت وزارتخانه منعکس کند، نه اینکه تنها به هیات‌های دیگر از این خلاء استفاده کنند و از این وزارتخانه در اطلاع‌رسانی پیشی بگیرند.

به نظر می‌رسد حالا دیگر باید پذیرفت که شرایط ایران در ویرترین نهادهای بین‌المللی بسیار ناگوار است. شرایطی که می‌تواند جریان سرمایه‌گذاری را برای اقتصاد کشور به یک اتفاق معکوس و شکننده تبدیل کند.

به نظر شما چقدر در هنگامه‌ای که تجربه‌های توسعه‌نویین جایگاهی ویژه برای تشکلات‌های اقتصادی قائل است، دولتی‌ها با تمام تلاش سعی در دولتی‌سازی این تشکلات‌ها دارند؟

مقاله‌نامه‌ها معرفی شده اما باز سال ۸۷ را بهترین سال حضور ایران در ILO می‌دانند از سوی دیگر تحلیلگران و آگاهان فعالیت‌های مدنی چنین رویکردی را از نمایندگان دولتی ایران نوعی طنز و فرار از واقعیت معرفی می‌کنند. در این باره نماینده سابق کارگران ایران در سازمان بین‌المللی کار (ILO) حضور سازمان بین‌المللی کار امسال ILO را مثبت ارزیابی نمی‌کند و معتقد است: امسال در کنفرانس ILO، پرونده ایران در خصوص مقاله‌نامه ۱۱۱ (نبود تبعیض در اشتغال) در کمیته استاندارد مطرح بود که در اظهارات گروه کارگری و کارفرمایی کشورمان در این مورد جای بسی تأمل دارد.

جبار علی سلیمیان در مورد اجلاس امسال سازمان ILO با تشریح سه پرونده‌ای که علیه ایران در کمیته آزادی تشکلات سازمان بین‌المللی کار مطرح است به اینستا گفت: کنفرانس بین‌المللی کار امسال در شرایطی برگزار شد که کشورمان در موضوعات مختلف پرونده داشته و در گزارش‌های این سازمان، این

مسائل مطرح شده و از دولت کشورمان توضیحات لازم در خصوص وضعیت موجود و اقدامات انجام شده در جهت حل و فصل آنها را خواستار شدند.

او ادامه داد: اما با وجود این، به نظر می‌رسد نمایندگان اعزامی به کنفرانس امسال، چنین وانمود کرده‌اند که جریان‌های کنفرانس امسال، بر وفق مراد بوده و هیچ اتفاق خاصی رخ نداده است.

وی افزود: از سویی در گزارش‌های کمیته کارشناسان در مورد مقاله‌نامه شماره ۹۵ (حمایت از دستمزد) و مقاله‌نامه شماره ۱۱۱ (نبود تبعیض در اشتغال) مطالبی عنوان شده که دولت باید پاسخگو باشد. در